

ZAŁĄCZNIK 1

Pokojową Nagrodę UNESCO otrzymuje włoska Burmistrz - Giusi Nicolini - CityLab

Po raz pierwszy Pokojowa Nagroda UNESCO trafia w ręce Burmistrzynie

Burmistrzynie Giusi Nicolini sprawiła, że wyspa Lampedusa we Włoszech *stała się latarnią morską dla oświeconej polityki migracyjnej*, argumentuje jury.

Prawdopodobnie nie słyszałeś o zwyciężczyni tegorocznej Pokojowej Nagrody UNESCO. W przeszłości nagrodę, oficjalnie nazywaną nagrodą Félix Houphouët-Boigny, przyznano rozpoznawalnym na arenie międzynarodowej postaciom, takim jak Nelson Mandela, Yasser Arafat i Shimon Peres. W tym roku po raz pierwszy nagrodę otrzymała burmistrzynie: 56-letni Giusi Nicolini, burmistrzynie małej włoskiej wyspy, którą zamieszkuje około 6000 osób.

Wyspą, o której mowa, jest Lampedusa, niewielka wysepka w położona w tej samej odległości od południowej Sycylii, Malty i Tunezji.

W ostatnich latach znajduje się w samym sercu europejskiego kryzysu uchodźczego.

Jako burmistrzynie Nicolini wyróżnia się spośród swoich kolegów kampanią, w której zapewnia, że wyspa traktuje migrantów/-ki i uchodźców/-czynie uciekających/-ce przez morze z rozdaręgo wojną Bliskiego Wschodu tak skutecznie i humanitarnie, jak to tylko możliwe.

Prowadząc w całej Europie kampanię na rzecz większego finansowania i szybszego procesu wydawania wiz dla uchodźców/-czyń i migrantów/-ek, Nicolini uczyniła Lampedusę rzadkim (choć kontrowersyjnym) jasnym punktem na kontynencie. Także tutaj wzrosła wrogość, częściowo wykreowana przez media, która jest obserwowana nawet u zdesperowanych migrantów/-ek.

Wyzwania, przed którymi stoją Nicolini i wyspiarze/-rki nie są małe. Według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) 649 migrantów/-ek utonęło lub zaginęło na Morzu Śródziemnym w ciągu pierwszych trzech miesięcy 2017 roku, po wielu latach równie wysokiej śmiertelności. W ostatnim miesiącu, na skutek zatonięcia łodzi na wodach Lampedusy, utonęło 146 osób. Jedynym ocalałym jest 16-letni chłopiec z Ghany.

Polityka Nicolini usprawniła przyjmowanie migrantów/-ek przybywających na wyspę.

Centrum przyjęć w Lampedusie jest teraz gotowe dać schronienie nawet 700 imigrant(k)om jednocześnie, przenosząc jednocześnie większość z nich na Sycylię lub do Włoch środkowych i północnych.

ITE

INTEGRATION THROUGH EDUCATION

Jest to niezwykle imponujące, biorąc pod uwagę niewielki rozmiar wyspy oraz że Lampedusa wciąż gotowa jest radzić sobie z kolejnymi przyjazdami, takimi jak 1000 osób, które przycumowały na wyspie podczas weekendu wielkanocnego.

Nicolini wykorzystała swój status osoby publicznej, do promowania bardziej ludzkiego zrozumienia migrantów/-ek z basenu Morza Śródziemnego.

Nie wszyscy są zachwyceni działaniami Nicolini, odkąd została wybrana w 2012 roku.

Niektórzy mieszkańcy/-ki oskarżają ją o stawianie potrzeb migrantów/-ek nad ich potrzebami oraz tworzenia wizerunku wyspy, jako oazy względnie uświęconej polityki migracyjnej, który przyćmiewa dawniejszy obraz dziewiczej wyspy z pięknymi, zacisznymi plażami.

Z drugiej strony zwolennicy migracji uważają tzw. "Model Lampedusy" za prosty sposób na zmuszenie migrantów/-ek do zrzeczenia się swoich praw, w systemie, którego względna efektywność nie usuwa jego okrucieństwa.

W jej przemówieniu, hołd dla idei otwartej, współczującej Europy jest jednak poruszający:

"W czasach, gdy wielu chce zamykać granice i - mówiąc o nieistniejącej inwazji - budować mury, otrzymanie tej nagrody daje nam nadzieję na zjednoczoną Europę, w której ludzkość nie zniknęła. To na tych zasadach została zbudowana Europa i muszą one być nadal respektowane, w przeciwnym razie ryzykujemy zatonięcie wraz z uchodźcami i migrantami, którzy próbują przekroczyć Morze Śródziemne".

Dzieląc się swoją nagrodą z dziennikarzem i aktywistą Gabriele Del Grande, obecnie uwięzionym przez państwo tureckie, dodała: "Dedykuję to wyróżnienie wszystkim tym, którzy nie zdołali przekroczyć morza, ponieważ znaleźli się pod nim".

(Źródło: Citylab, For the First Time, UNESCO's Peace Prize Goes to a Mayor Feargus O' Sullivan, April 19, 2017).